

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a členov senátu JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Alžbety Dariny Michalkovej a JUDr. Petra Blaha v disciplinárnej veci proti JUDr. B F , sudkyňi Okresného súdu S o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 28. júna 2004 sp. zn. 1 Ds 5/04, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2005 takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov sa odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho disciplinárneho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 28. júna 2004 sp. zn. 1 Ds 5/04 zrušil písomné napomenutie udelené sudkyňi JUDr. B F ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 2. februára 2004 pod č. 259/2004-10, pretože v pridelenej veci výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného Ing. E a K vedenej na Okresnom súde v S sp. zn. E 62/00 postupovala tak, že vykonávaním zdĺhavých a neefektívnych úkonov spôsobila zbytočné prieťahy v konaní v uvedenej veci, konštatované aj Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 54/03 z 5. decembra 2003.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky a žiadal, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu sp. zn. 1 Ds 5/04 zrušil a návrh sudkyne na vyslovenie neplatnosti uloženého napomenutia zamietol.

V odvolaní poukázal na to, že porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prisediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet

pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov, neznamená, že k porušeniu povinnosti konať bez zbytočných prieťahov môže dôjsť iba absolútnym nekonaním a nečinnosťou sudcov v pridelenej veci v dlhších časových intervaloch, ale porušením uvedenej povinnosti je aj vykonávanie zdĺhavých a neefektívnych úkonov a ďalej úkonov, ktoré nesmerujú k meritórnemu rozhodnutiu v veci a z ktorých posúdenia vyplýva, že konanie nie je možné hodnotiť ako plynulé a bezprieťahové.

Argumentoval zistením Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého konanie neefektívnych úkonov zo strany okresného súdu vo svojom súhrne predstavuje prieťahy vo veci, ktoré zakladajú porušenie základného práva sťažovateľov na konanie bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom náleze konštatoval zbytočné prieťahy v konaní č. k. E 62/00.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky prešetrením veci dospel k záveru, že prieťahy konštatované v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sú pričítateľné sudkyňi JUDr. B F , ktorá spôsobila prieťahy v konaní tým, že vykonávala úkony, ktoré, ako konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, vykonávať vôbec nemusela. JUDr. B F tak porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z uvedeného dôvodu pokladá uloženie písomného napomenutia za vykonávanie zdĺhavých a neefektívnych úkonov a tým spôsobenie zbytočných prieťahov za oprávnený postih sudkyne JUDr. B F . Minister spravodlivosti Slovenskej republiky vo svojom odvolaní tiež uviedol, že pri uložení písomného napomenutia prihliadal aj na všetky ostatné skutočnosti uvádzané v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, a preto sa rozhodol nepodať voči menovanej sudkyňi návrh na začatie disciplinárneho konania.

Sudkyňa JUDr. B F navrhla odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky poukázala na dôvody uvedené v návrhu na zrušenie písomného napomenutia.

Nesúhlasí s názorom ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, že zodpovednosť za prieťahy v konaní okresného súdu a neefektívnosť všetkých úkonov súdu je pripisateľná len jej. Poukazuje na to, že aj keď Ústavný súd Slovenskej republiky považuje postup Okresného súdu v S a neefektívny, táto skutočnosť nemôže v žiadnom prípade založiť disciplinárnu zodpovednosť sudcu tak, ako k tomu dospel minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Odvolací disciplinárny senát v zmysle ustanovenia § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich preskúmal na základe podaného odvolania napadnuté

rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu, ako i konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, a zistil, že odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Stotožňuje sa s názorom prvostupňového disciplinárneho senátu, že aj písomné napomenutie za zistené menšie nedostatky v práci sudcu je postihom pre sudcu. Je preto vždy nevyhnutné zisťovať, či došlo k zavineným nedostatkom v práci sudcu. Rovnako ako prvostupňový disciplinárny senát, aj odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že vo veci sudkyne JUDr. B. F. neboli zistené zavinené nedostatky v práci, sudkyňa neporušila svoju povinnosť konať vo veci svedomito, plynulo a bez zbytočných priet'ahov. Zo spisu Okresného súdu v S. č. k. E 62/00 bolo zistené, že sudkyňa vykonávala úkony priebežne a neboli zistené obdobia kedy by bola sudkyňa nečinná. Odvolací disciplinárny senát má za to, že sudkyňu nemožno potrestať za jej postup v konaní, ktorým neporušila žiadnu zo svojich povinností sudcu konať v pridelenej veci plynulo bez zbytočných priet'ahov

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací disciplinárny senát uzatvoril, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo veci samej bolo vydané v súlade so zákonom, vychádzalo z náležite zisteného skutkového stavu a správnych právnych záverov. V dôsledku toho odvolací disciplinárny senát odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

O trovách odvolacieho disciplinárneho konania rozhodol odvolací disciplinárny senát tak, že náhradu trov nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. januára 2005

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

